

Dvorianchykova S. Ye.

TO THE QUESTION OF COMPILING A VOCABULARY NOTEBOOK
AS TEACHING AIDS FOR FOREIGN MEDICAL STUDENTS

The methodological basis of compiling of the vocabulary notebook as an educational tool for foreign medical students' independent work is focused in this article. The set of materials that aimed at lexical replenishment, consolidate knowledge through practice and vocabulary activation, development of oral and written speech are described. The techniques for developing students' skills of monologue speech and writing, working with a dictionary much attention is paid to. The method of presentation of grammatical information in the form of tables and schemes, which contribute to strong memorization of the material and give an indicative basis for correct speech behavior and self-control, is proposed. The objective of this paper is to identify key methodological features developed and successfully implemented in practice vocabulary notebooks for foreign medical students that focuses on professional orientation and is recommended to effectively increase the active vocabulary at different stages of learning during classroom and independent work. The special attention is given to development of students' skills in monologue speech and writing as well as work with academic vocabulary, developing academic communication competence needed in professional work in the future. Thus, a vocabulary notebook for independent work is a quite effective tool of learning languages for foreign students, activating the pedagogical process, individualizing it and giving an incentive to attract students to research activities. Among the prospects for further educational work in the considered direction is the possibility of adapting the form and content of the dictionary corresponding to the vocabulary and texts for students of different specialties.

Keywords: communication, dictionary work, educational and methodical complex, methods of teaching Russian as a foreign language.

УДК 378.937

Звекова В. К.*

**ПІЗНАВАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ
ДИСЦИПЛІН ПЕДАГОГІЧНОГО ЦИКЛУ В ДОШКІЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ**

У статті здійснено опис педагогічних умов розвитку пізнавальної активності дітей дошкільного віку та представлено результати експериментального дослідження порушеної проблеми. Розкривається актуальність, специфіка та основні напрямки роботи з формування основ здорового способу життя студентів у виховному просторі педагогічного ВНЗ. У статті досліджено проблему активізації пізнавальної діяльності студентів у процесі вивчення дисциплін педагогічного циклу в дошкільних установах. Розглянуто основні методологічні орієнтири вирішення цієї проблеми. Виявлено цінності, які формуються під час виконання здоров'язбережної діяльності. Аналізується проблема здоров'язбережного дозвілля дітей.

Ключові слова: активізація, пізнавальна активність, пізнавальний інтерес, методологічні орієнтири, здоров'язбережна діяльність, дошкільний заклад, дозвілля, пошуково-дослідницька діяльність, інтелектуальна сфера дошкільника.

Стратегію розбудови дошкільного виховання на сучасному етапі спрямовано на виконання положень Закону України «Про дошкільну освіту», концептуальних засад Базового компонента дошкільної освіти, завдань Концепції дошкільного виховання в Україні та державних національних програм «Освіта» («Україна ХХІ століття»), «Діти України», основу яких становить забезпечення належного розвитку, вихованості та навченості дитини перших семи років життя.

Першими це завдання розв'язують працівники дошкільних закладів, створюючи умови для самореалізації особистості дитини, формуючи в неї вміння пізнавати

© Звекова В. К.

навколишній предметний світ, себе, інших людей і практично застосовувати набуті знання. Урахування фізичного та інтелектуального потенціалу дітей, їхніх потреб та інтересів відіграє провідну роль у становленні особистості.

Джерелом людських інтересів є довкілля (явища, середовище). Інтерес може виявлятися через ставлення до певних об'єктів і явищ, з якими людина перебуває у взаємозв'язку і взаємодії, будь-який реальний зв'язок і залежність між нею та життєвими явищами супроводжується певним поцінуванням. Тому інтерес можна розглядати як поцінувальне ставлення до об'єктів і явищ довкілля – предметів, процесів, подій тощо, які мають певне значення для існування та життєдіяльності особи.

Далеко не все захоплює людину однаковою мірою. Тому ставлення до навколишніх предметів і явищ вибіркове. Людський інтерес насамперед пов'язаний з тим, у чому людиною відчувається потреба, що має для неї особливе значення. Лише коли той чи інший предмет, явище, подія, вид діяльності уявляються важливими, значними, тоді з особливим захопленням людина пізнає його або приділяє йому свою увагу. Якщо хтось, прагнучи заглибитись у сутність предмета, віддається пошуковій діяльності, такий інтерес розглядають як пізнавальний.

Тут пошук невідомого, непізнаного спирається на вже сформовані знання. Бажання пізнати нове, пояснити незрозуміле, заглибитись у сутність предметів і явищ свідчить про наявність пізнавальних інтересів.

Метою державної Стратегії розвитку освіти до 2021 року є виведення освіти в Україні на рівень розвинених країн світу, що можливо лише за умов відходу від авторитарної педагогіки й упровадження сучасних педагогічних технологій. Саме цим зумовлена нині увага педагогів, методистів до педагогічних інновацій.

Проблема пізнавальної активності дошкільників – одна з найактуальніших у теорії та практиці дошкільного виховання, оскільки активність є необхідною умовою формування розумових якостей дітей, їх самостійності й ініціативності. Формування в дітей активного ставлення до навколишньої дійсності є одним з основних напрямків виховання, оскільки власна активність дитини є однією з умов її повноцінного розвитку [3].

Термін «інновація» означає оновлення процесу навчання, який спирається головним чином на внутрішні фактори. Запозичення цього терміна пов'язане з бажанням виділити мотиваційний бік навчання, відмежуватися від чергових «переможних методик», які за короткий час мають дати максимальний ефект незалежно від особливостей класу та окремих учнів, їхніх бажань, здібностей тощо.

Поняття «технологія» виникло у світовій педагогіці також як протиставлення наявному поняттю «метод». Недолік методу полягає в його негнучкості та статичності. Широкого поширення термін «технологія» («технологія в освіті») набув у 40-х рр., коли був пов'язаний із застосуванням нових аудіовізуальних засобів навчання. У 60-х рр. поняття «технологія освіти» розглядалося під кутом зору програмного навчання й використання обчислювальної техніки в навчанні.

З початку 80-х рр. усе більше вживається термін «педагогічні технології». У визначенні їхньої сутності немає єдиного погляду: одні розуміють це як певну систему вказівок щодо використання сучасних методів і засобів навчання; інші – цілеспрямоване застосування прийомів, засобів, дій для підвищення ефективності навчання; треті – цілісний процес визначення мети, обґрунтування плану і програми дій та навчальних методів. Кожний з цих підходів має право на існування, бо охоплює різні боки навчального процесу. Тому існує чимало педагогічних технологій.

Отже, інноваційні технології – це цілеспрямований системний набір прийомів, засобів організації навчальної діяльності, що охоплює весь процес навчання від визначення мети до одержання результатів. Система ґрунтується на внутрішніх умовах навчання. Тому педагогічні технології пов'язані з ідеями й досвідом психології, соціології, системного аналізу тощо.

Забезпечити цілісність професійної підготовки студентів у ході ступеневої освіти, зокрема до здоров'язбережного дозвілля дитини, можливо через використання всього комплексу дидактичних заходів (лекційні, семінарські та практичні заняття, самостійна діяльність, практично орієнтоване навчання, підготовка курсових і дипломних робіт).

Мета статті – висвітлити деякі підходи до активізації пізнавальної діяльності студентів у процесі засвоєння ними навчальних дисциплін педагогічного циклу в межах спеціальності «Дошкільна освіта».

Зауважимо, що, незважаючи на посилену увагу дослідників до дидактичних засад розвитку пошукової пізнавальної активності студентів, на периферії наукових інтересів залишається спектр питань, пов'язаних із формувальним впливом університетських навчальних дисциплін педагогічного циклу в їхньому професійному розвитку, зокрема в аспекті підготовки вихователя до здоров'язбережного дозвілля вихованців у дошкільному закладі. Натомість системність, послідовність і прогресивна динаміка нарощення складності навчального матеріалу, який пропонується студентам у контексті навчальних дисциплін педагогічного циклу, дозволяє активізувати їхню пізнавальну діяльність, утворити той необхідний інтелектуально-інформаційний базис, який є основою формування вмінь організації здоров'язбережного дозвілля дитини.

Сучасні педагогічні технології в дошкільній освіті спрямовано на реалізацію державних стандартів дошкільної освіти. Принципово важливим аспектом педагогічної технології є позиція дитини у виховно-освітньому процесі, ставлення до дитини з боку дорослих. Дорослий у спілкуванні з дітьми дотримується положення «Не поруч, не над, а разом!». Його мета – сприяти становленню дитини як особистості.

У формуванні пізнавальної діяльності чимало важать індивідуальний і диференційований підходи. Поняття «зона найближчого розвитку» розкриває це положення: навчаючись з допомогою дорослого, дитина успішно починає виконувати те, чого досі не могла робити сама. Досягнуте нею до моменту навчання характеризується як «зона актуального розвитку». Спостерігаючи, як дитина пізнає світ, ми й виявляємо, вивчаємо специфіку її мислення. Здатність осмислювати об'єкт пізнання залежить від швидкості перемикання думки з об'єкта на об'єкт. Така здатність дитячої думки суто індивідуальна, при тому що надзвичайно важливо саме в перші роки життя навчити дитину активно ставитися до того, що відбувається навколо, швидко й доцільно оперувати уявленнями як основною передумовою розвивального навчання. Ось чому таким важливим є вдумливе проникнення вихователя в душу дитини, уміле педагогічне керівництво її мисленням [6, с. 2-4].

Пізнавальний інтерес виявляється в прагненні дитини пізнавати нове, виявити незрозуміле про якості, властивості предметів, явищ дійсності, у бажанні вникнути в їх сутність, знайти між ними взаємозв'язки. Пізнавальний інтерес відрізняється від допитливості широтою захоплення об'єктів, глибиною, вибірковістю. Основою пізнавального інтересу є активна мислительна діяльність. Під впливом пізнавального інтересу дитина здатна до довготривалої та стійкої зосередженості уваги, виявляє самостійність у вирішенні розумового або практичного завдання. Суб'єктивно для самої людини інтерес і допитливість виявляються в позитивному емоційному тоні, що супроводжує процес пізнання, у бажанні пізнати більше, ознайомитися глибше з тим об'єктом, який є в полі її зовнішньої чи внутрішньої уваги. Допитливість спонукає людину активно шукати шляхи й засоби задоволення потреби в знаннях, у створенні духовних чи матеріальних цінностей. Реалізуючись в інтересі, допитливість немовби зберігає інтерес, не дає можливості йому згаснути, а навпаки – зумовлює внутрішню перебудову й осмислення здобутих знань, сприяє появі нового інтересу, що відповідає вже вищому рівню пізнання. Таким чином, допитливість через інтерес постійно збуджує «механізм» пізнання.

Метою здоров'язбережних технологій є забезпечення дитині можливості збереження здоров'я, формування в неї необхідних знань, умінь, навичок здорового способу життя.

Здоров'язбережні педагогічні технології включають всі аспекти впливу педагога на здоров'я дитини на різних рівнях – інформаційний, психологічний, біоенергетичний. У сучасних умовах розвиток людини неможливо уявити без побудови системи формування її здоров'я. Вибір здоров'язбережних педагогічних технологій залежить від типу дошкільного закладу, від тривалості перебування в ньому дітей, від програми, за якою працюють педагоги, конкретних умов ДНЗ, професійної компетентності педагога, показників здоров'я дітей. Вибір здоров'язбережних педагогічних технологій залежить: від типу дошкільного закладу, тривалості перебування в ньому дітей, від програми, за якою працюють педагоги, конкретних умов ДНЗ, професійної компетентності педагога, показників здоров'я дітей.

Нами проведено експериментальну роботу, що базується на вивченні студентами нормативних дисциплін у межах спеціальності 012 «Дошкільна освіта». Так, на лекційних заняттях відповідно до теми певного змістового модуля студентам викладалася теоретична інформація щодо сутності здоров'язбережного дозвілля, закономірностей та технологій його організації. На практичних заняттях увага акцентувалася на активних засобах формування умінь загальнонавчаних педагогічних технологій та розроблення власних підходів до оптимізації дозвіллевого здоров'язбереження дитини в дошкільному закладі.

З метою актуалізації системи знань про особливості розвитку дітей молодшого та середнього шкільного віку студенти у форматі змістових модулів «Виховання дітей у грі», «Пізнавальна діяльність особистості» готували доповіді за темами «Особливості організації та керівництва дидактичними іграми в різних вікових групах»; «Поняття про комп'ютерно-ігровий комплекс»; «Педагогічні, гігієнічні вимоги до обладнання комп'ютерно-ігрового середовища»; «Характер переживання почуттів дітьми молодшого та середнього шкільного віку», «Творчі ігри дошкільників»; «Закономірності формування Я-концепції особистості молодшого школяра»; «Роль вихователя у розвитку ігрової діяльності дітей»; «Основні види діяльності школярів молодшого та середнього віку».

Окрім цього нами апробовано й індивідуально-групові форми роботи. Наприклад: студенти розподіляються на декілька груп – аналітичну та експертну; одна й та ж тема пропонувалася експерту й аналітику, які в ході підготовки доповіді мають розкрити різні аспекти запропонованої проблеми. Представлення матеріалу експертом передбачає обов'язкову аргументацію своїх ідей, що мали бути оцінені аналітиком з наведенням спростувань, зауважень, доповнень. Усі інші студенти академічної групи заохочувалися до постановки питань, висловлення своєї позиції щодо розкриття теми експертом і аналітиком. Наприкінці заняття здійснюється вибір найбільш цікавих, змістовних і повних доповідей, за які студенти отримують певну кількість балів кредиту.

Завдання, які пропонуються на практичних заняттях, у межах інформаційно-збагачувального етапу виконуються й у вигляді підготовки рефератів, рефлексивних есе, творчих нарисів. Так, у процесі експериментальної роботи у змістовому модулі «Освітнє середовище сучасного дошкільного навчального закладу» студентам пропонувалося підготувати цикл рефератів, зокрема за такими проблемними питаннями організації здоров'язбережного дозвілля дитини: виховний потенціал соціального компоненту здоров'язбережного середовища дошкільного навчального закладу; міжособистісні стосунки в тимчасовому дитячому колективі в контексті здоров'язбережного дозвілля; розвиток вольових якостей як важливого чинника здоров'язбереження дитини; формування у дітей старшого дошкільного віку соціального здоров'я засобами інноваційних технологій.

Рефлексивні есе та творчі нариси спрямовано на аналіз власного досвіду студентів з проблем організації здоров'язбереження; вони мають на меті активізувати усвідомлення майбутніми вчителями засобів розвитку альтруїстичних, практичних, гностичних емоцій, уваги, мислення, волі, пам'яті дитини в ході дозвіллевої діяльності.

На семінарських заняттях основною метою підготовки студентів до організації здоров'язбереженого дозвілля було вивчення та опанування майбутніми фахівцями того найкращого вітчизняного та зарубіжного доробку в цій сфері, який склався на сьогодні. Інформаційно-збагачувальний етап у змістовому модулі «Історія дошкільної освіти і педагогічної думки» містив завдання на опрацювання наукових робіт з цієї проблеми, що виконувалися самостійно й були представлені на семінарських заняттях, наприклад:

1. Здійсніть анотацію таких розділів книги В. Сухомлинського «Серце віддаю дітям»: «Природа – джерело здоров'я», «Здоров'я, здоров'я й ще раз здоров'я» [7, с. 543].

2. Розробіть упровадження інформаційно-комунікаційних технологій у практику роботи з дітьми дошкільного віку (з досвіду роботи ДНЗ «Сонечко», м. Ізмаїл).

Для актуалізації самостійно-творчої позиції студентів на семінарських заняттях з курсу «Історія дошкільної педагогіки» нами було розроблено систему завдань, що передбачали здійснення коментарів відносно методологічних положень вітчизняних і зарубіжних науковців, розроблення варіантів виховних заходів у контексті певної педагогічної парадигми, проведення рефлексивного самоаналізу результатів виховної роботи. У процесі експериментальної діяльності було виявлено, що значним дидактичним ефектом у підготовці студентів до організації здоров'язбереження дітей вирізняються індивідуальні навчально-дослідні завдання. На інформаційно-збагачувальному етапі вони були розподілені нами за змістовими модулями «Загальні засади дошкільної педагогіки» та «Історія дошкільної освіти і педагогічної думки».

Було розроблено спеціальну методичку; визначені критерії: зацікавлення новим предметом (іграшкою), явищем у природі; поява різноманітних, іноді нетрадиційних питань; уміння користуватися способами розумової діяльності тощо; рівні сформованості пізнавальної активності в дітей старшого дошкільного віку – низький, середній, високий. У ході тривалих спостережень за поведінкою дітей обох груп у спеціально створених ситуаціях ми дізнались про виявлення дітьми зацікавленості до нових іграшок, літературних творів, зростаючу кількість запитань та позитивний емоційний стан після та під час відповіді дорослого на їх запитання, уміння дітей користуватися способами розумової діяльності.

Оскільки важливими теоретико-методологічними засадами підготовки студентів до організації здоров'язбереженого дозвілля дітей є концептуальні положення особистісно орієнтованого виховання, нами було запропоновано завдання, що передбачали аналіз методологічних положень цієї педагогічної парадигми, – наприклад, змістовий модуль «Загальні засади дошкільної педагогіки»:

1. Підготуйте доповідь з теми «Гуманізація здоров'язбереженого дозвілля дітей у контексті «кризи духовності» у сучасному суспільстві».

2. Надайте коментар такого положення І. Беха: «...для особистості здоров'я є не тільки можливістю ефективно діяти в соціальному плані, а й повноцінно реалізовувати себе на своєму психологічному оптимумі. А це вже вихід за межі нормативу, вихід, як кажуть філософи, в особистісну безконечність, у зовсім інші масштаби і вимірювання себе як людини, що безмежно розвивається. За такого устремління особистість входить у сферу надситуативної активності, у якій тільки й можливі прояви її творчості, пов'язаної із власним тілесно-духовним удосконаленням. Тому ідеал здоров'я – це той стан людини, до якого вона прагне і який, у чому вона впевнена, дає їй змогу почувати себе людиною, бути в гармонії з собою» [2, с. 280]. Сформулюйте принципи організації здоров'язбереженого дозвілля дитини в контексті особистісно орієнтованого виховання.

3. Здійснить аналіз ідей системи виховання та навчання Ш. Амонашвілі – це «педагогіка цілісного життя дітей та дорослих», яка будується на началах гуманності й віри в дитину, дітям необхідно пропонувати такі справи, за які вони можуть братися не колись, а зараз же, і перші кроки мають приводити їх до перших успіхів, а не невдач. На думку педагога-новатора, головне в навчанні – це заохочувати дітей до власного пошуку, власного шляху пізнання світу, учити їх самостійності, готувати до дорослого життя. У цьому й полягає роль і обов'язок вчителя та вихователя. Моральною основою дитячої кооперації в системі Ш. Амонашвілі є здатність радіти успіхам інших, готовність прийти на допомогу, причому не тільки в межах свого колективу: старші діти допомагають молодшим, беруть над ними шефство.

Цікавими методичними новаціями в цій концепції є такі: скасування оцінок за навчання в балах; неприпустимість порівняння дітей між собою («він у нас найрозумніший, беріть з нього приклад» [1, с. 170]); навчання одразу на кількох доступних дітям рівнях: наприклад, читання можливе від знайомства з буквами для одних до біглого читання для інших; співучасть дітей у побудові занять, у складанні завдань, утворенні власного підручника, у плануванні відповідей. Науковці здебільшого єдині у визнанні, що підготувати професійно компетентного педагога можна вже в умовах навчання в педагогічному вищому навчальному закладі, лише тоді, коли студент буде занурений у навчально-професійну діяльність, яка максимально наближена до реалій вчительського буття.

Методологічним підґрунтям підготовки студентів до організації здоров'язбережного дозвілля дитини стали ідеї гуманістичної педагогіки, особистісно орієнтованої освіти, відповідно до яких експериментальна технологія функціонує за таких дидактичних умов, як активізація особистісної пізнавально-діяльничної позиції студентів, забезпечення системності їхніх теоретичних знань, орієнтація майбутніх учителів на рефлексивний аналіз результативності власної діяльності в таких аспектах, як спілкування з дітьми на гуманістичних засадах, упровадження колективно-творчої діяльності, забезпечення суб'єкт-суб'єктного підходу, створення ситуацій успіху в дитячому колективі. Отримані дані свідчать, що у взаємодії з дітьми дорослі мають приділяти особливу увагу саме особистісним аспектам пізнавального розвитку дітей, таким як ініціативність, активність у пізнанні навколишнього світу, пізнавальні емоції, позитивне переживання процесу пізнання та його результатів, упевненість у підтримці з боку дорослого [4, с. 8].

Отже, якщо ми хочемо розвинути в дошкільника прагнення до пізнавальної діяльності, варто орієнтуватися не стільки на розвиток його мислення, розумових здібностей, скільки на особистісні якості, потреби та на особливості власної активності [5, с. 22-24].

Сучасна освіта разом із засвоєнням базових знань має вчити самостійно оволодівати новими знаннями та спонукати особистість до навчання упродовж всього життя. У цьому контексті має змінитися і підхід до виховної роботи, яку слід будувати на основі шанобливого ставлення до особистості, на визнанні й реальному дотриманні прав людини у всіх сферах її діяльності, насамперед у процесі навчання, яке має базуватися на позитивному заохоченні, а не на покаранні й примусі.

Перспективи подальших досліджень убачаємо в необхідності пошуку шляхів упровадження в практичній, самостійній діяльності студентів більш творчого підходу. Пізнавальна діяльність майбутніх фахівців у процесі вивчення дисциплін педагогічного циклу має бути побудована з урахуванням потужності творчого потенціалу кожного студента, надихати його на подальший творчий розвиток і пошук нестандартних рішень щодо розв'язання практичних завдань професійної діяльності в дошкільних закладах.

Література:

1. Амонашвілі Ш. О. Школа життя / Ш. О. Амонашвілі / пер. з рос. – Хмельницький : Подільський культурно-просвітницький центр ім. М. К. Реріха, 2002. – 170 с.

2. Бех І. Д. Виховання особистості: у 2 кн. Кн. 1: Особистісно орієнтований підхід: теоретико-технологічні засади / І. Д. Бех. – К.: Либідь, 2003. – 280 с.
3. Богуш А. М. Мовленнєво-ігрова діяльність дошкільників: мовленнєві ігри, ситуації, вправи: навчально-методичний посібник / А. М. Богуш, Н. І. Луцан. – К.: Видавничий Дім «Слово», 2005. – 720 с.
4. Вороніна Т. В. Що? Де? Коли? У співпраці з родиною формуємо в дітей пізнавальні інтереси. / Т. В. Вороніна // Дитячий садок. – № 2 (50) січень, – 2000. – С. 8.
5. Литвиненко І. М. Багатоканальна діяльність – засіб розвитку пізнавальної активності. / І. М. Литвиненко // Дошкільне виховання. – № 4. – 2002. – С. 22-24.
6. Плахотников С. П. Що робити з дитячими питаннями? / С. П. Плахотников // Дитячий садок. – № 9 (441) березень, 2008. – С. 2-4.
7. Сухомлинський В. Серце віддаю дітям. – 2-е вид. / Сухомлинський В. – К.: Знання, 1987. – 543 с.

Звекова В. К.

ПОЗНАВАТЕЛЬНАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ БУДУЩИХ СПЕЦИАЛИСТОВ В ПРОЦЕССЕ ИЗУЧЕНИЯ ДИСЦИПЛИН ПЕДАГОГИЧЕСКОГО ЦИКЛА В ДОШКОЛЬНЫХ УЧРЕЖДЕНИЯХ

В статье осуществлено описание педагогических условий развития познавательной активности детей дошкольного возраста и представлены результаты экспериментального исследования рассматриваемой проблемы. Раскрывается актуальность, специфика и основные направления в работе по формированию основ здорового способа жизни студентов в воспитательном учреждении высшей школы.

В статье исследована проблема активизации познавательной деятельности студентов в процессе изучения дисциплин педагогического цикла в дошкольных учреждениях. Рассмотрены основные методологические ориентиры решения этой проблемы. Выявлены ценности, которые формируются в здоровьесберегающей деятельности. Анализируется проблема здоровьесберегающего досуга детей.

Ключевые слова: проблема, активизация, познавательная активность, методологический ориентир, здоровьесберегающий, дошкольное учреждение, досуг, поисково-исследовательская деятельность, интеллектуальная сфера дошкольника.

Zvekova V. K.

FUTURE SPECIALISTS' COGNITIVE ACTIVITY IN THE PROCESS OF PEDAGOGICAL SUBJECTS' STUDYING IN PRESCHOOL EDUCATIONAL INSTITUTIONS

The pedagogical conditions of preschool children's cognitive activity and results of experimental investigation are examined in the article. The urgency, specifics and main directions of formation work of students' healthy lifestyle basis in educational space of pedagogical higher education institution are revealed. The problem of optimization of children's leisure health service is investigated.

The methodological basis of this problem resolution is reviewed. The importance of leisure health service is underlined. The problem of activation of the student's cognitive activity in the process of learning the discipline of the pedagogical cycle in preschools is stated.

The author selects and systematizes approaches of the leading academicians on the subject matter. It is highlighted that the studied category is sufficiently maintained in research literature. Despite the frequent occurrence of term «activity» in the psychological and educational literature this concept is complicated and ambiguous in researchers' interpretations. It is noted that some of researches consider activity to be functioning, while the others - functioning results, the third argue that it is a wider conception than the functioning.

The different interpretations of the cognitive activities concept, its components and development features in junior preschool age are given. The methodological basis of resolution of this problem is considered. The values formed in leisure health service are exposed.

Keywords: the problem, activation, cognitive activity, methodological landmark, activation, cognitive activity, methodological basis, preschool establishment, to save a health, leisure, intellectual sphere, preschoolers' intellectual sphere.